

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA w ŁODZI**

ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź
tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12
e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO 61- 5(17)10/AB

Łódź, dnia 11 października 2010 r.

DECYZJA Nr RŁO 27/2010

- I.** Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Wodociągom Kieleckim Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działanie Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach, polegające na stosowaniu w obrocie z udziałem konsumentów wzorców umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierających postanowienie „*W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych (...) mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, umowa ulega rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, a Usługodawca dokona odcięcia dostawy wody*”, którego treść stoi w sprzeczności z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

- II.** Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk

naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Wodociągom Kieleckim Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

określa się środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w ten sposób, że nakłada się na Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach obowiązek wyeliminowania w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r. postanowienia wskazanego w punkcie I sentencji decyzji z obowiązujących umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartych z konsumentami.

III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach karę pieniężną w wysokości 67.500 zł. (słownie: sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset złotych) z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji niniejszej decyzji, płatną do budżetu państwa.

IV. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 wyżej wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do jej art. 33 ust. 6 i § 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

obciąża się Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w kwocie 39,55 zł. (słownie: trzydzieści dziewięć złotych 55/100) w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W toku postępowania wyjaśniającego RŁO-400-40/09 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – ustalił, że są podstawy do podejrzenia, iż Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach – zwane dalej „Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o.” - w ramach prowadzonej działalności związanej ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków, zawierają z konsumentami

pisemne umowy, stosując m.in. wzorce umów pn. „Umowa WK/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” oraz „Umowa W/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji”, zawierające postanowienie, którego treść stoi w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków” - co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/61-5/10 z dnia 22 kwietnia 2010 r. (dowód: karta Nr 1) postępowanie w sprawie stosowania przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu w obrocie z udziałem konsumentów wzorców umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierających postanowienie: „*W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych (...) mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, umowa ulega rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, a Usługodawca dokona odcięcia dostawy wody*”, którego treść stoi w sprzeczności z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Na mocy Postanowienia Nr 2/61-5/10 z dnia 22 kwietnia 2010 r. (dowód: karta Nr 3), Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów dokumenty uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego (dowód: karty Nr 4 – 96).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania (dowód: karta Nr 2), Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. nie uznały zarzutu Prezesa Urzędu za zasadny, wskazując, iż stosowanie kwestionowanego zapisu nie stanowi praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów a wręcz przeciwnie – chroni ich interesy (dowód: karta Nr 100). Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. wyjaśniły, iż kwestionowany zapis został wprowadzony wyłącznie w celu zabezpieczenia szerokiej grupy Usługobiorców przed niebezpieczeństwem przedostania się do sieci wodociągowej substancji szkodliwych dla zdrowia i życia, powstałych na skutek niewłaściwych działań na instalacji wodociągowej przeprowadzonych przez indywidualnego Usługobiorcę lub zakład przemysłowy bez wiedzy, a tym samym bez możliwości wpływu Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. na ich prawidłowe działanie (dowód: karta Nr 100). W piśmie tym Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. wskazały, iż kwestionowany zapis został wprowadzony do wzorców umów w wyniku zdarzenia związanego z zanieczyszczeniem wody pitnej przez zakład, który bez uzgodnień i nadzoru dokonał zmian w zakładowej wewnętrznej instalacji wodociągowej, co spowodowało niekontrolowane wtłoczenie wody zawierającej detergenty i inne środki chemiczne do sieci wodociągowej znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie innego zakładu (dowód: karta Nr 99). Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. podniosły, iż kwestionowany zapis nigdy nie był stosowany (dowód: karta Nr 100).

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. podkreślając, iż wszelkie jej działania mają na celu zaspokojenie potrzeb konsumentów w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na najwyższym poziomie, wniosły o uznanie za uzasadnione ich stanowiska dla wprowadzenia kwestionowanego zapisu (dowód: karta Nr 101).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. są przedsiębiorcą wpisanym do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem 0000147680, prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty Nr 66 - 72). Zgodnie z przedstawionym aktualnym odpisem z rejestru przedsiębiorców przedmiot działalności Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. obejmuje m.in.: pobór i uzdatnianie wody, działalność usługową w zakresie rozprowadzania wody, odprowadzanie ścieków. Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. prowadzą na terenie miasta Kielce oraz gmin: Masłów, Sitkówka-Nowiny i Zagnańsk w oparciu o Decyzję Nr 1/02 Zarządu Związku Komunalnego Wodociągów i Kanalizacji w Kielcach z dnia 2 września 2002 r. (dowód: karty Nr 89-95).

W ramach prowadzonej działalności związanej ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. zawierają z konsumentami pisemne umowy, stosując w zależności od zakresu świadczeń dwa wzorce umów, tj. wzorzec pn. „Umowa WK/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” (dowód: karty Nr 16-17) oraz wzorzec pn. „Umowa W/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” (dowód: karty Nr 18-19). Wzorce te obowiązują od 2007 r. (dowód: karta Nr 100).

§ 13 ust. 2 wzorca umowy pn. „Umowa WK/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” oraz wzorca umowy pn. „Umowa W/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” brzmi: *„W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych i kanalizacyjnych mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, umowa ulega rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, a Usługodawca dokona odciążenia dostawy wody.”* (dowód: karty Nr 17 i 19).

Art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków brzmi: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, jeżeli:

- 1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;
- 2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;
- 4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.”.

W 2009 r. przychód Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wyniósł (tajemnica przedsiębiorcy) zł. (dowód: karta Nr 109).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy.

Ustawa zatem, w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy, jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem działania Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. nie były ograniczone do określonych odbiorców lub ich grupy. Dotyczyły wszystkich aktualnych i potencjalnych odbiorców wody i dostawców ścieków na terenie miasta Kielce oraz gmin: Masłów, Sitkówka-Nowiny i Zagnańsk, przyłączonych lub ubiegających się o przyłączenie do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej.

W tym stanie rzeczy uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad I. sentencji niniejszej decyzji

W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu postawił Wodociągom Kieleckim Sp. z o.o. zarzut stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu w obrocie z udziałem konsumentów wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę oraz wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, zawierających postanowienie, których treść stoi w sprzeczności z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Tym samym dla stwierdzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także: (a) osobę fizyczną, osobę prawną, oraz jednostkę organizacyjną, która nie ma osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są

działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, (b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, (c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13, (d) związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2. Natomiast w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. są spółką prawa handlowego wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000147680. Zgodnie z art. 12 Kodeksu spółek handlowych, będąc spółką kapitałową wpisaną do rejestru posiada osobowość prawną. Nie ulega zatem wątpliwości, iż Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. są przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz powołanego wyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka** niezbędna do uznania działań Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. za niezgodne z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów **została spełniona.**

Ad 2)

Bezprawność jest to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Pojęcie porządek prawny obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. Przy ocenie bezprawności rozważenia wymaga kwestia, czy czyn był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego tj. normami prawa powszechnie obowiązującego a także z nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współżycia społecznego.

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. na podstawie § 13 ust. 2 wzorców umowy pn. „Umowa WK/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” oraz „Umowa W/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych instytucji” zastrzegły sobie prawo do odcięcia dostaw wody w przypadku dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych.

Punktem wyjścia w ocenie, czy posługiwanie się powyższymi postanowieniami nosi znamiona bezprawności są przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a w pierwszej kolejności art. 8 ust. 1 tej ustawy, który określa, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, jeżeli:

- 1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;
- 2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrotowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;
- 4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.

Formułując powyższy przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności”, „na przykład” lub podobnym. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania dostaw wody ma charakter zamknięty, który nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Odcięcie dostaw wody może nastąpić tylko wówczas, gdy wystąpi jedna z przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Przepis ten należy wyklądać ściśle i przyjąć, iż odcięcie wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego jest możliwe jedynie w sytuacjach w nim określonych. Nie ma zatem możliwości rozszerzania podstaw odcięcia lub zamknięcia na inne sytuacje nieokreślone wyraźnie w tym przepisie, niedopuszczalne jest stosowanie analogii.

Zgodnie z zapisami wzorców stosowanych przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. przyczyną odcięcia dostaw wody może być również dokonywanie przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, co nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach prawa.

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. uzasadniając wprowadzenie kwestionowanego zapisu do wzorców umów, podkreśliły jego prewencyjny charakter. Takie podejście napotyka na krytykę Prezes Urzędu, z co najmniej dwóch powodów.

Po pierwsze, ustawodawca regulując zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, biorąc pod uwagę szczególne znaczenie przedmiotu regulacji wyposażył przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w instrumenty prewencyjne mające na celu umożliwienie tym przedsiębiorstwom świadczenie usług na jak najwyższym poziomie. Jednym z takich uprawnień jest zagwarantowane art. 7 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków prawo wstępu na teren nieruchomości lub do obiektu budowlanego w celu przeprowadzenia przeglądów i napraw urządzeń posiadanych przez to przedsiębiorstwo. Właśnie w ramach tego uprawnienia Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. mogą działać prewencyjnie, tj. mogą dokonywać przeglądów posiadanych urządzeń, co zwiększyłoby ich wpływ na prawidłowe działanie tych urządzeń. Istotnym elementem jest fakt, iż ustawodawca przyznał to uprawnienie kierując się kryterium posiadania, a nie własności, co w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego (por. Uchwała Składu Siedmiu Sędziów z dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt III CZP 105/05) sprawa, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zawsze może z tego uprawnienia skorzystać.

Po drugie, Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. podniosły, iż zamieszczenie we wzorcach umów kwestionowanego zapisu było następstwem wprowadzenia przez zakład przemysłowy do sieci wodociągowo – kanalizacyjnej wody technologicznej zawierającej detergenty i nablyszczające środki chemiczne. Ustawodawca w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury

z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.) wprowadził obowiązek zamieszczenia na instalacji wodociągowej zabezpieczenia uniemożliwiającego wtórne zanieczyszczenie wody, zgodnie z wymaganiami dla przepływów zwrotnych, określonymi w Polskiej Normie dotyczącej zabezpieczenia przed przepływem zwrotnym (§ 113 ust. 7). Takie zabezpieczenie musi być zamontowane w każdym miejscu połączenia instalacji wodociągowej z siecią wodociagową. Uregulowanie to ma na celu ochronę wody w sieci przed możliwością skażenia wtórnego. Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. określają wymogi techniczne podłączenia do urządzeń wodociagowych, a po zakończeniu prac przyłączeniowych dokonują odbioru technicznego, w związku z tym mają środki do egzekwowania wyżej wymienionego obowiązku. Tym samym w prawidłowo wykonanych przyłączach i sieciach wodociagowych, w których to pracach na każdym etapie uczestniczą Wodociągi Kieleckie Sp. z o. o. skażenie chemiczne wody nie jest możliwe bez zaniedbań w nadzorze z ich strony.

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. uwzględniają wyżej wymieniony stan prawny w umowach z konsumentami poprzez określenie, jako jednego z obowiązków usługobiorcy „*zainstalowanie i utrzymywanie wodociagowych zaworów antyskażeniowych zgodnie z obowiązującymi normami i warunkami technicznymi przyłączenia do sieci*” (§ 9 ust. 1 pkt 3 wzorców umowy pn. „Umowa WK/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych i instytucji” oraz „Umowa W/GDI Nr ... o zaopatrzenie w wodę dla Usługobiorców zaliczanych do taryfowej grupy gospodarstw domowych instytucji”).

Jest to drugie z działań prewencyjnych, z którego mogą skorzystać Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. w ramach obowiązującego porządku prawnego.

Skażenie wody pitnej stanowiące przyczynę wprowadzenia kwestionowanego zapisu było związane z działalnością przedsiębiorcy. Ponieważ sam ustawodawca ze względu na charakterystykę zużycia wody lub odprowadzanych ścieków różnicuje odbiorców usług, również Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. mogą wprowadzić odmienne uregulowania (wzorce umów) dla konsumentów i dla przedsiębiorców, w stosunku do których ze względu na prowadzoną działalność być może prewencja musi być dalej posunięta niż w stosunku do konsumentów jednak zawsze musi mieścić się w granicach prawa.

Ponadto, Prezes Urzędu nie uznaje za zasadny argument Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o., iż kwestionowany zapis został wprowadzony „wyłącznie w celu zabezpieczenia szerokiej grupy Usługobiorców (...)”. Art. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wśród celów ustawy wskazał ochronę interesów odbiorców usług. Ustawodawca realizuje ten cel m.in. poprzez ograniczenie zasady swobody zawierania umów, ściśle określając przyczyny jej wypowiedzenia – rozwiązania, a tym samym odcięcia dostaw wody. Tak więc trudno uznać, że dla dobra konsumentów przedsiębiorstwo wodociagowo-kanalizacyjne pozbawi ich wody.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż stosowanie przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. zakwestionowanego w prowadzonym postępowaniu postanowienia jest działaniem bezprawnym. Tym samym **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uznania działań Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. za niezgodne z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów wówczas, gdy działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować. Ponadto, godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Dla stwierdzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów istotne jest ustalenie, że konkretne działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego adresata, lecz jest kierowane do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Oznacza to, że nie ilość faktycznych, potwierdzonych naruszeń, ale przede wszystkim ich charakter, a w związku z tym możliwość (choćby tylko potencjalna) wywołania negatywnych skutków wobec określonej zbiorowości przesądza o naruszeniu zbiorowego interesu. Takie stanowisko trwale podtrzymuje w swoim orzecznictwie Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (por. wyroki Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4 lipca 2001 r. sygn. akt XVII Ama 108/00, z dnia 23 lutego 2002 r. sygn. akt XVII Ama 133/2001).

Stosowane przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. wzorce umów o zaopatrzenie w wodę oraz o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, wykorzystywane są przy zawieraniu umów m.in. z konsumentami. Stroną takich umów są zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli (potencjalni) odbiorcy wody na terenie objętym zezwoleniem Zarządu Związku Komunalnego Wodociągów i Kanalizacji w Kielcach na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków z dnia 2 września 2002 r. Zatem krąg adresatów takich wzorców jest z góry nieokreślony, nieograniczony. Przy zawieraniu wskazanych umów Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. posługują się opracowanymi przez siebie wzorcami. Swoboda odbiorców wody i dostawców ścieków jest wobec tego ograniczona jedynie do podpisania lub nie podpisania przedłożonej im umowy. W związku z tym wszelkie zawarte w niej bezprawne postanowienia godzą w ich interesy.

Tym samym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka** niezbędna do uznania działań Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. za niezgodne z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów **została spełniona**.

Reasumując, w przedmiotowym postępowaniu **Prezes Urzędu stwierdził, że Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. stosują praktykę, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów**.

Stosownie do art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 tej ustawy.

Jak wynika z ustaleń dokonanych w niniejszej decyzji, Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. stosują praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na stosowaniu w obrocie z udziałem konsumentów wzorców umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierających postanowienie „*W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych (...) mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, umowa ulega*

rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, a Usługodawca dokona odcięcia dostawy wody”, którego treść stoi w sprzeczności z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Wobec spełnienia przesłanek koniecznych do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przesłanek wydania decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania wskazanych w art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji.**

Ad II. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania Prezes Urzędu może w decyzji określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu. W niniejszej sprawie, Prezes Urzędu uznał za zasadne nałożyć na Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. obowiązek wyeliminowania w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r. postanowienia wskazanego w punkcie I sentencji decyzji z obowiązujących umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartych z konsumentami. Pozostawienie tym konsumentom, z którymi wcześniej przedsiębiorca zawarł umowy na starych zasadach jako jedynej możliwości, dochodzenia swych praw na drodze cywilnoprawnej, czyniłoby ochronę, jaką zapewnia ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów iluzoryczną. Prowadziłoby to do zniweczenia funkcji, jaką mają do spełnienia zawarte w tej ustawie uregulowania. Mając na uwadze konieczność zapewnienia realizacji celu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest m.in. podejmowanie w interesie publicznym ochrony interesów konsumentów oraz celem zapobieżenia nierównoprawnego traktowania konsumentów, Prezes Urzędu uznał za zasadne nakazanie Wodociągom Kieleckim Sp. z o.o. wyeliminowania postanowienia wskazanego w punkcie I sentencji decyzji.

Wobec powyższego, **Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II. sentencji niniejszej decyzji.**

Ad III. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 106 ust 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z treści powyższego przepisu wynika, iż ww. kara ma charakter fakultatywny, a zatem od Prezesa Urzędu zależy - w ramach uznania administracyjnego – uznanie w decyzji zasadności nałożenia kary pieniężnej wraz z określeniem jej wysokości. Wprawdzie ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, nie zawiera katalogu przesłanek, od których uzależniona jest decyzja o nałożeniu kary, jednakże art. 111 wskazuje, że przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy. Ustalając wysokość kary pieniężnej w decyzjach stwierdzających naruszenie zakazów określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, należy zatem uwzględnić wagę tego naruszenia, rozmiar skutków stosowanej praktyki ograniczającej konkurencję, bądź praktyki naruszającej zbiorowe interesy

konsumentów, jak również zaistniałe okoliczności obciążające i łagodzące.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za zasadne nałożenie na Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. kary pieniężnej. Ustalając wymiar kary za stwierdzoną praktykę Prezes Urzędu dokonał w pierwszej kolejności oceny wagi naruszenia, na podstawie której ustalono kwotę bazową, stanowiącą podstawę do dalszej kalkulacji kary, a następnie uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające odpowiednio modyfikował ustaloną wysokość kwoty bazowej. Podkreślić należy, iż nakładana przez Prezesa Urzędu kara finansowa pełnić powinna funkcje: represyjną, prewencyjną i edukacyjną. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę funkcję prewencyjną kary, w tym prewencję ogólną. Kara bowiem winna być ustalona tak, aby powstrzymać przedsiębiorcę stosującego praktykę oraz innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami. Podkreślić należy, iż rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków był już kilkakrotnie badany przez Prezesa Urzędu, o czym świadczą udostępniane na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzje Prezesa Urzędu oraz publikacje prasowe.

Prezes Urzędu stwierdził stosowanie przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na stosowaniu we wzorcu umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz we wzorcu umowy o zaopatrzenie w wodę postanowienia niezgodnego z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu nakładając karę wziął pod uwagę, iż stosowane przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma miejsce zarówno na etapie zawierania kontraktu, jak i jego realizacji i polega na mającym wpływ na treść kontraktu naruszeniu przepisów prawa. Wpływa to negatywnie na wynikające z przepisów prawa obowiązki stron kontraktu. Prezes Urzędu zważył, iż w wyniku powyższego zachowania sytuacja konsumentów została osłabiona, gdyż uprawnienia Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. w zakresie prawa do odcięcia dostaw wody zostały rozszerzone o sytuacje nieprzewidziane w przepisach prawa. Oceniając wagę tego naruszenia Prezes Urzędu również miał na względzie jego długotrwałość oraz fakt, iż zakwestionowana praktyka ma miejsce na rynku zmonopolizowanym, na którym konsument nie ma możliwości wyboru alternatywnego dostawcy usług.

Praktyka ta była stosowana od 2007 r. Uznać zatem należy, iż wskazany okres może świadczyć o długotrwałości naruszenia.

Prezes Urzędu ustalając karę wziął ponadto pod uwagę okoliczność, iż przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu wziął pod uwagę konieczność ustalenia, czy określone w tym przepisie naruszenie dokonane było co najmniej nieumyślnie. Konieczność brania pod uwagę tej przesłanki w przypadku stosowania kar pieniężnych wynika bezpośrednio z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z tego względu, nakładając karę pieniężną, Prezes Urzędu wziął pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, które wskazywać mogą na nieumyślny charakter naruszenia przez Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Należy przyznać, że w zgromadzonym materiale dowodowym nie ma jednoznacznych dowodów wyraźnej intencji Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. naruszenia tych interesów. Zebrane w trakcie niniejszego postępowania wyjaśnienia i informacje mogą zatem wskazywać na wspomniane wyżej

nieumyślne działanie. Pomimo tego – jak już wcześniej wskazano – samo stwierdzenie nieumyślności zakwestionowanej praktyki daje podstawę do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż natura naruszenia uzasadnia ustalenie wyjściowego poziomu wymiaru kary pieniężnej na poziomie (tajemnica przedsiębiorcy)% przychodu, tj. kwoty w wysokości 67.500 zł., po zaokrągleniu do pełnych złotych. W niniejszym przypadku nie zachodzą żadne okoliczności łagodzące, czy też obciążające przemawiające za modyfikacją wysokości kary. Ustalona w ten sposób kwota kary stanowi (tajemnica przedsiębiorcy)% przychodu Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. za 2009 r. i (tajemnica przedsiębiorcy)% kary maksymalnej. Kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych Wodociągów Kieleckich Sp. z o.o. Prezes Urzędu uznał, że tak ustalona kara prawidłowo spełni zarówno funkcję represyjną, jak i swoje zadania w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, zapobiegając stosowaniu podobnych naruszeń zarówno przez Przedsiębiorcę, jak i innych przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu orzekł jak w pkt. III sentencji niniejszej decyzji.**

Ad IV. Sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie wykazało, iż Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. dopuściły się stosowania praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia pism urzędowych. Kosztami niniejszego postępowania są koszty doręczenia Wodociągom Kieleckim Sp. z o.o. – stronie postępowania pism urzędowych.

W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowił obciążyć Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o. kwotą 39,55 zł (słownie: trzydzieści dziewięć złotych 55/100).

W związku z powyższym **Prezes Urzędu postanowił jak w pkt. IV sentencji niniejszej decyzji.**

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Przedsiębiorca jest zobowiązany do wpłaty kary pieniężnej w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów koszty niniejszego postępowania Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na

konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231 000000 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Jednak w przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt IV sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 k.p.c., przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Wodociągi Kieleckie Sp. z o.o.
ul. Krakowska 64
25-701 Kielce